

„REVOLUȚIILE COLORATE”: ÎNTRE MIT ȘI REALITATE

CUPRINS

<i>Prefață</i>	6
<i>Introducere</i>	8
1. ISTORICUL ȘI MECANISMUL DE DESFĂȘURARE	
A „REVOLUȚIILOR COLORATE”	10
1.1. Revoluțiile sec. XX - sec. XXI (asemănări, deosebiri)	10
1.2 „Revoluția Twitter” din Chișinău	128
2. SITUAȚIA MONDIALĂ ÎN CONTEXTUL	
LUPTEI DINTRE MARILE PUTERI	151
2.1. Tentativele de creare a lumii monopolare	151
2.2. Corelația dintre resursele energetice și „democrația în viziune americană”	197
3. „REVOLUȚIILE COLORATE” –	
ÎNȚRE SCOP ȘI REZULTAT	219
3.1. Politica de democratizare și viitorul SUA	219
3.2. Prioritățile de politică externă ale Republicii Moldova în cadrul noii lumi multipolare	245
<i>Epilog. „În așteptarea dreptății...”</i>	280
BIBLIOGRAFIE	286

ISTORICUL ȘI MECANISMUL DE DESFĂȘURARE A „REVOLUȚIILOR COLORATE”

1.1. Revoluțiile sec. XX - sec. XXI (asemănări, deosebiri)

Prima tentativă – Lovitura de stat din Iran (1953)

„Da, păcatul meu – marele meu păcat, chiar cel mai mare păcat al meu – este că am naționalizat industria petrolieră a Iranului și am lichidat sistemul de exploatare politică și economică de către unul din cele mai mari imperii ale lumii. Aceasta cu risc pentru mine și familia mea, cu riscul de a-mi pierde viața, onoarea și averea. Cu binecuvântarea lui Dumnezeu și cu voința poporului, am luptat cu sistemul sălbatic și îngrozitor al serviciilor de spionaj și colonialism.”

(*Mohammad Mosaddegh*)⁴

Iranul este un leagăn al civilizației care deține și resurse energetice impunătoare. Anume resursele energetice au și fost motivul evoluției ulterioare a istoriei acestei țări. Fiind supus marilor puteri, eliberat de fundamentalistii musulmani, Iranul a devenit un stat înrăit și neînțeleș. Mărul discordiei l-a reprezentat petrolul. Britanicii au fost primii care au descoperit petrolul iranian și au început exploatarea lui. Împreună cu americanii dețineau cota majoritară din profiturile obținute în urma extracției petrolului.

Schimbarea raportului de profit s-a anunțat odată cu venirea la putere a Prim-ministrului naționalist Mohammad Mosaddegh, care a

⁴ „Mohammad Mosaddegh” [on-line]: http://en.wikiquote.org/wiki/Mohammad_Mosaddegh (consultată: 10.02.2013)

Respectiv, în cazul Iranului:

îndrăznit să schimbe condițiile de comercializare a „aurului negru” în favoarea Iranului. Încă în '40 el definise clar 2 obiective principale, pentru care era gata să lupte:

- transferarea puterii din mâinile regelui în Parlament;
- creșterea cotei-părți a Iranului asupra industriei petroliere, monopolizată în acel moment de britanici.

În 1949 a fost semnat un nou acord cu compania anglo-iraniană, dar și de această dată în defavoarea iranienilor. Opoziția a organizat demonstrații masive și a pus bazele „Frontului Național”, în fruntea căruia s-a aflat Mosaddegh.⁵

Refuzul Companiei Petroliere Anglo-Iraniene (AIOC) de a renegocia cota-parte a profitului în favoarea Iranului a creat o mișcare puternică de susținere a naționalizării în rândul populației.

Pe 29 aprilie 1951, Șeicul Mohammad Reza Pahlavi, care era de partea britanicilor, cedează în fața presiunilor poporului său și îl numește pe Mosaddegh prim-ministru. Parlamentul a naționalizat industria petrolieră, creând „Compania Națională Iraniană a Petrolului”.⁶⁻⁷ Situația dată a condus la o reacție dură a britanicilor față de noul prim-ministru iranian. Winston Churchill insista ca SUA să nu negligeze campania de izolare a lui Mosaddegh, amintind că Marea Britanie a susținut americanii în Coreea și că are dreptul să se aștepte la o unitate anglo-americană asupra Iranului.

Problema naționalizării petrolului a fost adusă în judecată de către britanici la Curtea Internațională de Justiție de la Haga, însă Marea Britanie a pierdut procesul.⁸

Anglia începe să boicoteze producția iraniană, retrăgându-și specialiștii și impunând embargoul. S-a ajuns astfel la „Criza de la Abadan” – a fost blocat importul de petrol iranian și exportul de produse din

⁵ Gasiorowski Mark J. (August 1987), „The 1953 Coup D'etat in Iran The 1953 Coup D'etat in Iran”, International Journal of Middle East Studies (Cambridge University Press), pag. 261-286 [on-line]: http://iran.sa.utoronto.ca/coup/web_files/markcoup.html

⁶ „A Report to the National Security Council” [on-line]: <http://www.gwu.edu/~nsarchiv/NSAEBB/NSAEBB126/iran521120.pdf> (consultată: 10.02.2013)

⁷ „Operation Ajax: Iran and the CIA Coup in 1953 Pt. 1/2” [on-line]: <http://www.youtube.com/watch?v=pzS5Y1f8zVM> (consultată: 12.02.2013)

⁸ „1953 Iranian coup d'état” [on-line]: http://en.wikipedia.org/wiki/1953_Iranian_coup_d'%C3%A9tat (consultată: 10.02.2013)

Marea Britanie spre Iran (oțel, zahăr etc.). Au fost înghețate și conturile Iranului în băncile britanice. Această blocadă de la mijlocul anului 1952 s-a dovedit a fi devastatoare pentru economia Iranului.⁹

În 1953 Prim-ministrul Mosaddegh se afla într-o situație dificilă din punct de vedere politic, deoarece numărul susținătorilor săi din Parlament era în descreștere. Criza economică și imposibilitatea de a vinde petrolul în Occident agravau și mai mult stabilitatea politică. Profitând de instalarea unei noi conduceri la Washington și de situația tensionată în contextul Războiului Rece, britanicii reușesc să-l convină pe noul Președinte Dwight D. Eisenhower și pe Secretarul de Stat John Foster Dulles să se alăture în organizarea loviturii de stat în Iran, argumentând că exista pericolul expansiunii sovietice în această țară. Mai exact, era vorba de o potențială invazie a URSS-ului sub pretextul Acordului de Prietenie Sovieto-Iranian din 1921. Aceasta ar fi creat o cale de acces pentru URSS în Golful Persic, ceea ce ar fi contravenit intereselor SUA și ar fi dus la un al Treilea Război Mondial.¹⁰

Reușind să se apropie de rege, reprezentanții CIA-ului (Central Intelligence Agency – Agenția Centrală de Informații) s-au angajat să execute lovitura de stat, supranumită „Operațiunea TP-AJAX”¹¹. Lovitura a fost gândită de administrația lui Eisenhower, într-o operațiune secretă a Secretarului de Stat John Foster Dulles, și a fost implementată sub supravegherea fratelui său, directorul CIA Allan Dulles. Ea a fost organizată de serviciile secrete atât americane (CIA), cât și britanice (MI6).¹² Se vehiculează și varianta implicării lui Kermit Roosevelt Jr., nepotul Președintelui Theodore Roosevelt și ofițer CIA. El ar fi fost liderul operațiunii și împreună cu Donald Wilber ar fi realizat-o cu succes. Wilber afirma că unul din scopurile „Operațiunii TP-AJAX” era întărirea poziției monarhului, deoarece acesta era

⁹ „Abadan Crisis” [on-line]: http://en.wikipedia.org/wiki/Abadan_Crisis (consultată: 11.02.2013)

¹⁰ CIA „Covert Action: The Genesis of „TPAJAX” [on-line]: http://www.scribd.com/fullscreen/161218825?access_key=key-13acdddyjoxkztxtvao&allow_share=true&showrecommendations=false (consultată: 19.08.2013)

¹¹ Enciclopedia Iranica „d’etat” [on-line]: <http://www.iranicaonline.org/articles/coup-detat-1953> (consultată: 11.02.2013)

¹² David S. Robarge, „All the Sha’s Men: An American Coup and the Roots of Middle East Terror” [on-line]: <https://www.cia.gov/library/center-for-the-study-of-intelligence/csi-publications/csi-studies/studies/vol48no2/article10.html> (consultată: 11.02.2013)

o persoană comodă care nu intervenea în interesele energetice ale americanilor în regiune.¹³

În 1953 regele Reza Pahlavi semnează un ordin de demitere a lui Mosaddegh, care de fapt era ilegal în cadrul unei monarhii constituționale. Momentul acesta a fost însă crucial și a asigurat succesul operațiunii.

În august 1953 CIA-ul, prin acțiuni planificate, a început presiunile, trezind sentimentul anticomunist în rândul comunității religioase. În plină desfășurare a „Operațiunii TP-AJAX”, regele Mohammad Reza Pahlavi a fugit în exil la Roma. După terminarea loviturii de stat însă, el a fost reîntors în Iran de către însăși șeful CIA Allan Dulles.¹⁴

„Eu datorez tronul meu Domnului, poporului meu, armatei mele și vouă!” (prin „voi”, Mohammad Reza Pahlavi a avut în vedere Marea Britanie și SUA). Aceste cuvinte clarifică situația și demonstrează încă o dată ce a reprezentat cu adevărat „Operațiunea AJAX”.¹⁵

Pentru intențiile sale de a pune pe picioare propriul popor, Mosaddegh a fost demis, judecat și condamnat la închisoare pe viață. Însă ulterior sentința a fost modificată la trei ani de colonie severă într-o închisoare militară și, în final, arest la domiciliu pe viață.

În locul acestuia, regele l-a numit prim-ministru pe generalul Fazlollah Zahedi și la putere a venit o nouă guvernare prooccidentală. Au fost restabilite relațiile în interiorul Companiei Petroliere Anglo-Iraniene. SUA au decis să înlăture monopolul britanic și au deschis cinci firme petroliere americane și altele occidentale, care trebuiau să ducă la bun sfârșit „Operațiunea TP-AJAX” (adică să acapareze în totalitate petrolul iranian).

Ca urmare a desecretizării documentelor CIA, s-a descoperit că „Documentele valabile nu indică cine a autorizat ca CIA-ul să înceapă planificarea operațiunii, dar este aproape sigur că a fost însăși Președintele

¹³ „CIA Confirms Role in 1953 Iran Coup, Documents Provide New Details on Mosaddeq Overthrow and Its Aftermath” [on-line]: http://www2.gwu.edu/~nsarchiv/NSAEBB/NSAEBB435/#_ftn1 (consultată: 30.04.2014)

¹⁴ David S. Robarge „All the Sha's Men: An American Coup and the Roots of the Middle East Terror” [on-line]: <https://www.cia.gov/library/center-for-the-study-of-intelligence/csi-publications/csi-studies/studies/vol48no2/article10.html> (consultată: 11.02.2013)

¹⁵ „1953 Iranian coup d'état” [on-line]: http://en.wikipedia.org/wiki/1953_Iranian_coup_d'%C3%A9tat (consultată: 11.02.2013)

Eisenhower. Stephen Ambrose, biograful președintelui, scrie că anume lipsa documentelor care să confirme aceasta este stilul tipic Președintelui Eisenhower”.¹⁶ Prin desecretizarea documentelor cu privire la lovitura de stat din Iran din 1953 a fost demonstrată implicarea CIA-ului în răsturnarea lui Mosaddegh: „Lovitura de stat prin care a fost înlăturat de la putere Mosaddegh și Frontul Național a fost condusă de CIA ca o directivă a politicii externe a SUA”.¹⁷

Agenții americani și britanci au readus monarhia la putere în Iran. Mohammad Reza Pahlavi a fost un monarh autoritar timp de 26 de ani. Ulterior a fost detronat prin Revoluția Islamică din 1979, care a înlocuit conducerea prooccidentală cu una antioccidentală, transformând Iranul într-o Republică Islamică.

În anul 2000 Secretarul de Stat al SUA Madeleine Albright menționa că intervenția SUA în Iran era necesară pentru restabilirea unui guvern democratic. Afirmatia este neargumentată, deoarece alegerile care s-au soldat cu victoria lui Mohammad Mosaddegh au intrat în istorie ca fiind democratice. Agenția „France-Presse” menționa: „Pentru mulți iranieni, lovitura de stat a demonstrat duplicitatea SUA, care s-a prezentat ca un apărător al libertății, dar care n-a ezitat să răstoarne o guvernare democratică pentru a-și satisface propriile interese”.

Lovitura de stat din 1953 a dus la prevenirea implicării URSS în afacerile petroliere în regiune, în schimb, a asigurat controlul complet al SUA și al Marii Britanii asupra acestei industrii. Drept consecință a acestei lovituri de stat au fost represiunile față de „Frontul Național” și Partidul Comunist „Tudeh”. Ca rezultat a avut loc concentrarea puterii în mâinile regelui. Acesta a format „SAVAK” – poliția secretă, care era antrenată de SUA și care executa ordinele sale de tortură. O altă consecință a fost îmbunătățirea imediată a situației economice în urma ridicării embargoului britanic asupra petrolului.

¹⁶ Scott A. Koch, „Zendeabad, Shah!The Central Intelligence Agency and the fall of the Iranian Prime Minister Mohammad Mossadeq, August 1953” [on-line]: <http://www.gwu.edu/~nsarchiv/NSAEBB/NSAEBB126/iran980600.pdf> (consultată: 11.02.2013)

¹⁷ „CIA admits organising 1953 Iran coup” [on-line]: <http://www.aljazeera.com/news/americas/2013/08/201382062432443546.html> (consultată: 20.10.2013)

Conform Secretarului de Stat Dean Acheson, „Amenințarea comunistă era doar un paravan”, care de fapt a fost utilizat foarte intens și în următoarele intervenții CIA în alte state.¹⁸

Cercetătorul Mark Gasiorowski afirmă că lovitura de stat a avut loc mai mult din considerente geostrategice decât din intenția de a-l distruge pe Mosaddegh. În cartea sa „Foreign Policy and the Shah: Building a Client State in Iran” („Politica externă și Regele: Construind un stat-client în Iran”) Gasiorowski identifică statele în care SUA au interese geostrategice. Astfel că state precum: Guatemala, Nicaragua, Panama, Cambodgia, Iran, Indonezia, Laos, Filipine, Coreea de Sud, Vietnamul de Sud, Taiwan, Ecuador, Brazilia, Costa Rica, Paraguay, Israel, Pakistan, Zair, Iordania prezintă interes pentru SUA. Printr-o coincidență stranie, în majoritatea acestor state de-a lungul anilor au avut loc lovituri de stat sau „revoluții colorate”.

Promotor activ al loviturii de stat în Iran, publicația „The New York Times” afirmă că succesul acestei operațiuni va pune pe gânduri țările subdezvoltate, bogate în resurse, care vor manifesta asemenea tentative naționaliste după exemplul lui Mosaddegh. În acest context, posibil, își vor întări prezența liderii cu viziuni mai rezonabile.¹⁹⁻²⁰

Președintele american D.D. Eisenhower considera că „Operațiunea TP-AJAX” a fost un succes, cu un efect imediat și de lungă durată. CIA-ul a devenit elementul central al politicii externe a SUA, care prin acțiuni ieftine și eficiente reușește să schimbe cursul politicii mondiale în favoarea intereselor SUA.

Pentru analiza ulterioară a „revoluțiilor colorate” acest eveniment istoric este foarte important, deoarece el reprezintă prima încercare de răsturnare prin metode nonviolente a guvernului unui stat (ales în mod democratic), efectuată de către o mare putere, pentru a-și satisface interesele geopolitice și economice.

¹⁸ „1953 Iranian coup d'état” [on-line]: http://en.wikipedia.org/wiki/1953_Iranian_coup_d'%C3%A9tat (consultată: 11.02.2013)

¹⁹ „1953 Iranian coup d'état” [on-line]: http://en.wikipedia.org/wiki/1953_Iranian_coup_d'%C3%A9tat (consultată: 11.02.2013)

²⁰ Andrew Gavin Marshall, „A New World War for a New World Order – The Origins of World War III: Part 3” [on-line]: <http://www.globalresearch.ca/flashback-to-1953-operation-ajax-joint-cia-mi6-military-coup-in-iran/20698> (consultată: 11.08.2013)

Deși nu are numele de „revoluție colorată”, această mișcare în masă, prin care a fost demis Prim-ministrul Mohammad Mosaddegh, conține majoritatea semnelor distinctive ale unei astfel de revoluții: implicarea unei forțe externe, utilizarea metodelor nonviolente de presiune (protestele), utilizarea mass-mediei pentru a manipula masele etc.²¹ Dar cel mai important – urmărirea unui interes geostrategic din partea SUA.

În urma succesului înregistrat de lovitura de stat din Iran, conducerea SUA a realizat cât de mare este puterea sa de influență prin intermediul CIA-ului. Astfel că în următorii ani, ca o consecință a concurenței acerbe dintre cele două mari puteri mondiale SUA și URSS, în timpul Războiului Rece, crește și numărul loviturilor de stat, în care este menționată și implicarea agenților CIA.

Guatemala (1954)

„Unica noastră crimă a fost scrierea propriilor noastre legi și aplicarea lor față de toți, fără excepție. Crima noastră consta în promovarea unei reforme agrare care a afectat interesele Companiei United Fruit. Crimă a fost dorința noastră de a avea propriul drum spre Atlantic, propria energie electrică, propriile porturi. Crimă a fost dorința patriotică de a avansa, de a progresa și de a câștiga independența economică compatibilă cu cea politică.

Am fost condamnați deoarece le-am dat țăranilor pământ și drepturi.”

(Jacobo Arbenz Guzmán)²²

În 1954 în Guatemala are loc o nouă lovitură de stat împotriva lui Jacobo Arbenz Guzmán, după modelul celei din Iran din 1953. Încă din perioada conducerii lui Truman, americanii erau gata să-i susțină pe cei care doreau să-l răstoarne pe Jacobo Arbenz. Odată cu venirea lui Eisenhower, în opinia americanilor, conducerea Guatemalei era comunistă. Drept argument a servit cumpărarea de către Arbenz a armamentului sovietic din Cehoslovacia. În operațiunea de demitere a lui

²¹ „CIA admits organising 1953 Iran coup” [on-line]: <http://www.aljazeera.com/news/americas/2013/08/201382062432443546.html> (consultată: 20.10.2013)

²² „Jacobo Arbenz Guzmán” [on-line]: http://en.wikiquote.org/wiki/Jacobo_Arbenz_Guzm%C3%A1n (consultată: 11.02.2013)

Respectiv, Arbenz a fost implicat și

și ambasadorul John Peurifoy, care avea drept misiune susținerea liderilor militari în organizarea loviturii de stat.²³

Politica promovată de Arbenz era văzută ca nefavorabilă, socialistă și instigatoare la revolte ulterioare în țările vecine. Dorința de a împrăstia țărani, programele sociale largi, lupta împotriva clasei superioare etc. erau privite ca un pericol comunist în regiune. Iar odată cu politica de privatizare a terenurilor din proprietatea companiei americane „United Fruit”, care deținea 70% din totalul plantațiilor bananiere, s-a declanșat și operațiunea de răsturnare a guvernului lui Jacobo Arbenz. Avocatul companiei era deja bine cunoscutul Foster Dulles, fratele lui Allan Dulles, directorul CIA.²⁴

În septembrie 1952, CIA-ul planifică operațiunea „PB FORTUNE”, care a fost gândită înaintea acțiunilor de expropriere inițiate în 1953 de către Arbenz. Aproximativ 160.000 de hectare din pământurile nelucrate ale companiei „United Fruit” au fost scoase de sub autoritatea companiei, ea primind în schimbul lor recompense. Acest gest a nemulțumit profund partea americană.

În cadrul operațiunii se planifica organizarea grupărilor de rebeli înarmați, care să formeze o armată contrarevoluționară împotriva lui Arbenz. Departamentul de Stat a redus ajutorul și schimbul comercial cu Guatemala, ceea ce a avut consecințe serioase asupra economiei.

După cum afirmă „asasinul economic” John Perkins, împotriva lui Arbenz au fost trimiși „șacalii” care trebuiau să facă presiuni asupra lui, ca acesta să renunțe la politica de naționalizare. Arbenz însă refuză toate ofertele de mituire și opune rezistență presiunilor americane.²⁵ Într-un final, Arbenz a fost demis pe 27 iunie 1954.²⁶

În 1954, în urma celei de-a 2-a etape a operațiunii CIA „PB SUCCESS” (1953-1954), Președinte al Guatemalei devine colonelul Carlos

²³ David M. Barret, „Sterilizing a Red Infection, Congress, the CIA and Guatemala” [on-line]: <https://www.cia.gov/library/center-for-the-study-of-intelligence/kent-csi/vol44no5/html/v44i5a03p.htm> (consultată: 11.03.2013)

²⁴ „Golpes de Estado y la CIA en América Latina” [on-line]: <http://www.youtube.com/watch?v=6ekF7qHSggA> (consultată: 12.06.2013)

²⁵ „Технологии США Глобального Порабощения Наций и Стран” [on-line]: <http://www.youtube.com/watch?v=YZxSEuo6yEM&feature=relmfu> (consultată: 20.02.2013)

²⁶ John Perkins, „Confesiunile unui asasin economic” pag. 127 [on-line]: <http://cosmin-dumitru.ro/wp-content/uploads/2010/04/Confesiunile-Unui-Asasin-Economic.pdf> (consultată: 01.07.2013)

Castillo Armasas. Acesta în scurt timp va restabili situația care a fost înainte de reforme, iar americanii vor reveni pe pozițiile strategice.

Ulterior, pentru a argumenta intervenția americană în politica internă a Guatemalei, a fost inițiată operațiunea „PB HISTORY” (iulie 1954), care a încercat să demonstreze prin argumente și documente că Arbenz era totalmente manipulat de URSS. În final acest lucru nu le-a reușit.

Campania de dezinformare în cadrul acestor operațiuni a fost intensă. Presa americană raporta că în Guatemala are loc o revoluție comunistă, asemenea celor din țările Europei de Est. Informația privind cumpărarea armamentului ceh de către Guvern a fost un argument solid pentru campania militară împotriva Guatemalei. În acest context a fost organizată și o blocadă maritimă, cu scopul de a stopa orice gen de transport de arme spre Guatemala, care ar susține „guvernarea comunistă a lui Arbenz”. Din campania de propagandă anti-Arbenz nu au lipsit flyererele, posterele și radioul (sursa cea mai eficientă de dezinformare și discreditare, care a fost folosită cu succes în campania de demitere a lui Mosaddegh).

Odată cu demiterea lui Arbenz, pe 27 iunie 1954, au încetat și cei „Zece Ani de Primăvară”, începuți în timpul revoluției din 1944, prin care a fost stabilită democrația reprezentativă.

Ecuador (1960)

„Voi, cei de aici, de jos, spuneți: revoluție, revoluție.

Cuvântul revoluție, prieteni, este unul ușor de utilizat, dar foarte greu de executat. Trebuie să învingem, ascultați-mă atent: nu putem, nu trebuie să zdruncinăm în totalitate și cu cruzime țara; ar fi de o mie de ori mai gravă lipsa locurilor de muncă, haosul decât problemele cu care se confruntă Republica; trebuie să continuăm calea reformând ceva, schimbând altceva în fiecare zi, iar dacă este necesar făcând chiar și schimbări profunde, lucrări masive, zilnice [...]

Vreți revoluție? Faceți-o mai întâi în sufletele voastre. Dragostea pentru umanitate, dragostea de Patrie, capacitatea de a lupta, de a face sacrificii, fără limite, aceasta este revoluție; dragostea de progres și de justiție, în fiecare zi, învingând toate obstacolele.”

(Jose Maria Velasco Ibarra)²⁷

²⁷ „José María Velasco Ibarra” [on-line]: http://es.wikiquote.org/wiki/Jos%C3%A9_Mar%C3%AD_Velasco_Ibarra (consultată: 12.02.2013)

Respect pentru

În septembrie 1960, la putere în această țară slab dezvoltată economic a venit Jose Maria Velasco Ibarra, un lider populist, care a ajuns să fie președinte de 5 ori consecutiv. El a rămas în istorie ca un conducător autoritar, însă cult, modest și iubit de propriul popor.²⁸

Nu a fost însă agreeat de americani, deoarece el a refuzat să colaboreze cu SUA, să rupă definitiv relațiile cu Cuba și să scoată în afara legii Partidul Comunist.

Astfel, în urma operațiunilor CIA, descrise detaliat de agentul CIA Philip Agee în cartea sa „Inside the Company: CIA Diary” („În interiorul campaniei: jurnalul CIA”), se observă preluarea și implementarea deja bine cunoscutei scheme. P. Agee vorbește despre acțiunile întreprinse de organizație pentru compromiterea noii guvernări și manipularea populației în direcția unei revolte în masă. Drept rezultat, Velasco Ibarra a demisionat în 1961, în urma unei intervenții militare.

În 1981 însă are loc o nouă intervenție CIA în Ecuador, prin intermediul „asasinului economic” John Perkins. El descrie misiunea sa de a-l mitui pe Președintele Jaime Roldos Aguilera (1979-1981), care trebuia să renunțe la planurile sale de a utiliza resursele Ecuadorului în folosul țării. Cu această lozincă el a câștigat alegerile cu cel mai mare număr de voturi înregistrat vreodată în Ecuador.²⁹ Ajuns la putere, a început schimbările necesare pentru utilizarea petrolului în favoarea economiei naționale. SUA a intervenit rapid prin agenții săi („asasinii economici”). Președintele a refuzat mita oferită de ei pentru colaborare, ceea ce a dus la asasinarea lui.³⁰

Aceeași metodă a „asasinilor economici” sau a „șacalilor”, cum mai sunt numiți de Perkins, a fost utilizată și în lovitura de stat din Iran din 1953. Însă acolo Kermit Roosevelt Jr., fiind agent CIA, s-a implicat direct. În cazul în care ar fi fost descoperit, ar fi produs un scandal de proporții. Astfel s-a decis să se trimită agenți sub acoperire – „șacali”. Ei nu aveau legătură cu CIA-ul în mod deschis, însă îndeplineau ordinele lor.

²⁸ „VELASCO IBARRA, EL HOMBRE, EL HIJO, EL ESPOSO, EL SER HUMANO” [on-line]: <http://www.youtube.com/watch?v=9tl71lo62rI> (consultată: 11.02.2013)

²⁹ John Perkins, „Confesiunile unui asasin economic”, pag. 92-94 [on-line]: <http://cosmin-dumitru.ro/wp-content/uploads/2010/04/Confesiunile-Unui-Asasin-Economic.pdf> (consultată: 01.07.2013)

³⁰ „Технологии США Глобального Порабощения Наций и Стран” [on-line]: <http://www.youtube.com/watch?v=YZxSEuo6yEM&feature=relmfu> (consultată: 15.10.2012)